ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்



ॐ

ईशावास्योपनिषद्
ஈசா₁வாஸ்யோபநிஷத்₃

சாரம்

இவ்வுபநிஷத் சுக்லயஜுர் வேதத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்வுலகம் அனைத்தும் ஈச்வரனால் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளது என்று துவங்குவதன் மூலம் ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது. ஈச்வரன் இவ்வுலகுக்கு நிமித்த காரணமாகவும் உபாதான காரணம் ஆகவும் இருப்பதனால் உண்மையில் இவ்வுலகமே ஈச்வரனாக இருக்கின்றது. ஆகவேதான், ஈச்வரனால் இவ்வுலகமே வ்யாபிக்கப் பட்டுள்ளது என்ற வாக்யத்திற்கு, ஈச்வரனைப்பற்றிய ஞானத்தினால் இவ்வுலகமானது மறைக்கப்படவேண்டும் அதாவது உலகத்தில் உலகம் என்ற எண்ணத்தை நீக்கி, ஈச்வரன் என்ற உணர்வை வைக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் ஈச்வரனைப் பற்றிய ஞானத்தைக் கொடுத்து, த்யாகத்தினால் உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள் என்றும் மற்றவர் பொருளை இச்சிக்காதே என்றும் உபநிஷத் அறிவுறுத்துகிறது (1).

யாரால் இந்த ஞானத்துக்கு வருவதற்கும் த்யாகத்துக்கும் தயாராக முடியவில்லையோ, அவர்கள் கர்மயோகப்படி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு தங்களைப் பண்படுத்தி வரவேண்டும். கர்மயோக வாழ்க்கை மேற்கொள்ளப்படும் பொழுது, கர்மமானது பந்தப் படுத்துவதற்குப் பதிலாக தகுதிப்படுத்துகிறது (2). இவ்விதம் ஞான யோகத்தையும் கர்ம யோகத்தையும் கூறியபின் அறியாமையில் இருப்பவர்களுடைய நிலை பேசப்படுகிறது. அஞானிகள் பிறந்து பிறந்து இறப்பதனால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொள்பவர்களுக்கு நிகராகிறார்கள் (3). பரப்ரஹ்ம தத்துவமானது அத்யாரோப-அபவாத ந்யாயப்படி விளக்கப்படுகிறது. அத்யாரோபம் என்றால் ஏற்றி வைத்தல். அபவாதம் என்றால் நீக்குதல். ப்ரஹ்மத்திற்கு அல்லாததை ப்ரஹ்மனில் ஏற்றிவைத்து.

பின், ஏற்றிவைத்தது நீக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் செய்வதன் மூலம் ப்ரஹ்மன் இரண்டற்ற தத்துவம் என நிலைநாட்டப்படுகிறது. பர ப்ரஹ்மத்தில் ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்களும் அவற்றின் தன்மைகளும் ஏற்றிவைக்கப்பட்டு, பிறகு உண்மையில் இவை அனைத்தும் அற்றதாக பரப்ரஹ்ம தத்துவம் விளக்கப்படுகிறது (4,5).

மெய்ப்பொருளைப்பற்றிய ஞானத்தை அடைந்தவன், தன்னையும் மற்ற உயிரினங்களையும் எவ்விதம் பார்க்கிறான் என்ற ஞானியின் பார்வை கூறப்பட்டு, அவ்வித ஞானத்தின் பலனும் பேசப் படுகிறது (6, 7). உடல்களும் அதன் தன்மைகளும் அற்றது ஆத்ம தத்துவம் என்று விளக்கப்படுகிறது (8). இப்பகுதியுடன் ஆத்ம தத்துவ விசாரம் முடிவடைகிறது.

வேதத்தில் சொன்ன கர்மங்களை மட்டும் ஆசைவசப்பட்டு செய்தால் ஸ்வர்கம் முதலிய லோகங்கள் பலனாகக் கிடைக்கின்றன. வேதத்தில் சொன்ன உபாஸனைகளை மட்டும் செய்தால் ஸ்வர்கத்தைக் காட்டிலும் மேலான சில லோகங்கள் பலனாகக் கிடைக்கின்றன. கர்மத்தையும் உபாஸனையையும் சேர்த்துச் செய்தால் ப்ரஹ்ம லோகம் பலனாக அடையப் பெறுகிறது. ப்ரஹ்மலோகம் அநித்தியமாக இருந்தபோதிலும், ஸம்ஸார வாழ்வில் அடையப்படும் உயர்ந்த பலனாகிறது. ஆகவே, கர்மத்தையும் உபாஸனையையும் தனித்தனியே செய்வதை உபநிஷத் நிந்தனை செய்து, இரண்டையும் சேர்த்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அதுபோல் இங்கு இரு உபாஸனைகளைத் தனித்தனியே செய்வதைக்காட்டிலும் சேர்த்துச் செய்தால் அதிகப் பலன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது (9 - 14).

கடைசி நான்கு மந்த்ரங்கள் (15 - 18) ப்ரார்த்தனைகளாக அமை கின்றன. குறிப்பாக ஸூர்யதேவனை அழைத்து, ஸத்யத்தை மறைக்கின்ற திரையை நீக்க வேண்டுதல் விடுக்கப்படுகின்றது. மேலும், மரணகாலத்தில் மனமானது தான் செய்த நல்ல செயல்களை நினைவுகூரவேண்டும் என்றும் மரணத்திற்குப்

பிறகு நல்ல பாதையில் அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என்றும் வேண்டுதல் விடுக்கப்படுகின்றது.

இவ்விதம் முதல் எட்டு மந்த்ரங்களில் ஆத்மதத்துவ விசாரம் நடைபெற்று, பிறகு கர்ம உபாஸனா விஷயத்தில் அடையப் படும் பலனைக் கூறி, ப்ரார்த்தனையுடன் உபநிஷத் முடிவடைகிறது.

शान्तिपाठः

சா$_1$ந்திபாட$_2$:

पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

பூர்ணமத$_3$: பூர்ணமித$_3$ம் பூர்ணாத் பூர்ணமுத$_3$ச்யதே ।
பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதா$_3$ய பூர்ணமேவாவசி$_1$ஷ்யதே ।
ஓம் சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: ॥

अदः அத$_3$: அந்த (ஈச்வரன்) **पूर्णं** பூர்ணம் பூர்ணஸ்வரூபமானவர். **इदं** இத$_3$ம் இந்த (ஜீவன்) **पूर्णं** பூர்ணம் பூர்ணஸ்வரூபமானவன். **पूर्णात्** பூர்ணாத் பூர்ணமான (ஈச்வரனிடமிருந்து) **पूर्णं** பூர்ணம் பூர்ணமான (ஜீவன்) **उदच्यते** உத$_3$ச்யதே தோன்றியுள்ளான். **पूर्णस्य** பூர்ணஸ்ய பூர்ணமான (ஜீவனுடைய) **पूर्णं** பூர்ணம் பூர்ணஸ்வரூபத்தை **आदाय** ஆதா$_3$ய எடுத்துவிட்டால் **पूर्णं** பூர்ணம் பூர்ணம் **एव** ஏவ மட்டும் **अवशिष्यते** அவசி$_1$ஷ்யதே எஞ்சியுள்ளது. **ओं शान्तिः** ஓம் சா$_1$ந்தி: ஓம் சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி.

அந்த ஈச்வரன் பூர்ணஸ்வரூபமானவர். இந்த ஜீவன் பூர்ணஸ்வரூபமானவன். பூர்ணமான ஈச்வரனிடமிருந்து பூர்ண மான ஜீவன் தோன்றியுள்ளான். பூர்ணமான ஜீவனுடைய பூர்ண ஸ்வரூபத்தை எடுத்துவிட்டால் பூர்ணம் மட்டும் எஞ்சியுள்ளது. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

பூர்ணம் என்ற சொல்லுக்கு வரையறுக்கப்படாதது என்பது பொருள். காலத்தாலும் இடத்தாலும் குணத்தாலும் வரையறுக்கப் படாததாக உள்ளது, பூர்ணம் என்றும் ப்ரஹ்மன் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஈச்வரனும் ஜீவனும் உண்மையில் பூர்ணமான தன்மையை யுடையவர்களே. வெளித்தோற்றத்தில் வேற்றுமையே தவிர ஸ்வரூபத்தில் வேற்றுமை இல்லை. கடலும் அலைகளும் நீர்

ஸ்வரூபமாக இருப்பது போல், ஈச்வரனும் ஜீவனும் பூர்ணஸ்வ ரூபமானவர்கள் அதாவது ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமானவர்கள்.

१. ईशा वास्यमिदँसर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथाः मा गृधः कस्यस्विद् धनम् ।।

1. ஈசா$_1$ வாஸ்யமித$_3$ம்ஸர்வம் யத்கிஞ்ச ஜக$_3$த்யாம் ஜக$_3$த் ।
தேன த்யக்தேன பு$_4$ஞ்ஜீதா$_2$: மா க்$_3$ருத$_4$: கஸ்யஸ்வித்$_3$ த$_4$னம் ।।

जगत्यां ஜக$_3$த்யாம் பூமியில் **यत्किञ्च** யத்கிஞ்ச யாதொரு **जगत्** ஜக$_3$த் உலகம் உண்டோ **इदं सर्वं** இத$_3$ம் ஸர்வம் அவையனைத்தும் **ईशा** ஈசா$_1$ ஈச்வரனால் **वास्यं** வாஸ்யம் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளது. **तेन त्यक्तेन** தேன த்யக்தேன த்யாகத்தால் **भुञ्जीथाः** பு$_4$ஞ்ஜீதா$_2$: (உன்னை) காப்பாற்றிக் கொள். **कस्यस्वित्** கஸ்யஸ்வித் யாருடைய **धनं** த$_4$னம் பொருளையும் **मा अगृधः** மா அக்$_3$ருத$_4$: அபகரிக்க இச்சை கொள்ளாதே.

பூமியில் யாதொரு உலகம் உண்டோ, அவையனைத்தும் ஈச்வரனால் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளது. த்யாகத்தால் உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள். யாருடைய பொருளையும் அபகரிக்க இச்சை கொள்ளாதே.

२. कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतँसमाः ।
एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ।।

2. குர்வந்நேவேஹ கர்மாணி ஜிஜீவிஷேச்ச$_2$தம்ஸமா: ।
ஏவம் த்வயி நாந்யதே$_2$தோऽஸ்தி ந கர்ம லிப்யதே நரே ।।

इह இஹ இங்கு (இவ்வுலகில்) **कर्माणि** கர்மாணி கர்மங்களை **कुर्वन् एव** குர்வன் ஏவ செய்து கொண்டுதான் **शतं** ச$_1$தம் நூறு **समाः** ஸமா: வருடங்கள் **जिजीविषेत्** ஜிஜீவிஷேத் வாழவிரும்பவேண்டும். **एवं** ஏவம் இப்படி விரும்புகின்ற **नरे** நரே மனிதனாகிய **त्वयि** த்வயி உனக்கு **इतः अन्यथा** இத: அன்யதா$_2$ (செயலில் ஈடுபடுவதைத்

தவிற) வேறு வழி **न अस्ति** ந அஸ்தி கிடையாது. **कर्म** கர்ம (இவ்விதம் வாழ்வதனால்) செயலானது **न लिप्यते** ந லிப்யதே (உனக்கு) பந்தத்தை உண்டுபண்ணாது.

இவ்வுலகில் கர்மங்களைச் செய்து கொண்டுதான் நூறு வருடங்கள் வாழ விரும்பவேண்டும். இப்படி விரும்புகின்ற மனிதனாகிய உனக்கு செயலில் ஈடுபடுவதைத்தவிற வேறு வழி கிடையாது. இவ்விதம் வாழ்வதனால் செயலானது உனக்கு பந்தத்தை உண்டுபண்ணாது.

३. **असूर्या नाम ते लोका: अन्धेन तमसावृता: ।**
ताँस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जना: ।।

3. அஸுர்யா நாம தே லோகா: அந்தே₄ன தமஸாவ்ருதா: ।
தாம்ஸ்தே ப்ரேத்யாபி₄க₃ச்ச₂ந்தி யே கே சாத்மஹனோ ஜனா: ।।

आत्महन: ஆத்மஹனः தங்களை அழித்துக் கொள்கின்ற **जना:** ஜனா: மனிதர்கள் **ये के च** யே கே ச எவர்களோ **ते** தே அவர்கள் **असूर्या** அஸுர்யா அஸுர்யா (என்ற) **नाम** நாம பெயருடைய **अन्धेन** அந்தே₄ன அடர்ந்த **तमसा** தமஸா இருளால் **आवृता:** ஆவ்ருதா: மூடப்பட்ட **ते लोका:** தே லோகா: எந்த லோகங்கள் உண்டோ **तान्** தான் அதை (லோகங்களை) **प्रेत्य** ப்ரேத்ய மரணத்துக்குப் பின் **अभिगच्छन्ति** அபி₄க₃சச₂ந்தி அடைகிறார்கள்.

தங்களை அழித்துக் கொள்கின்ற மனிதர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் அஸுர்யா என்ற பெயருடைய அடர்ந்த இருளால் மூடப்பட்ட எந்த லோகங்கள் உண்டோ, அந்த லோகங்களை மரணத்துக்குப் பின் அடைகிறார்கள்.

இங்கு லோகம் என்ற சொல் சரீரத்தைக் குறிக்கின்றது.

४. **अनेजदेकं मनसो जवीय: नैनद्देवा आप्नुवन् पूर्वमर्षत् ।**
तद्धावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ।।

4. அநேஜதே$_3$கம் மனஸோ ஜவீய:
நைனத்$_3$தே$_3$வா ஆப்னுவந் பூர்வமர்ஷத் ।
தத்$_3$தா$_4$வதோऽந்யாநத்யேதி
திஷ்ட$_2$த்தஸ்மிந்நபோ மாதரிச்$_1$வா த$_3$தா$_4$தி ।।

अनेजत् அனேஜத் (இந்த ஆத்மதத்துவம்) சலனமற்றது. **एकं** ஏகம் (அனைவருக்குள்ளும்) ஒன்றாக இருக்கிறது. **मनसः** மனஸ: மனதைக்காட்டிலும் **जवीयः** ஜவீய: வேகமாகச் செல்கிறது. **एनत्** ஏனத் இதை **देवाः** தே$_3$வா: இந்த்ரிங்கள் **न आप्नुवन्** ந ஆப்னுவன் அடையவில்லை. (ஏனெனில் மனம் இதை நெருங்குவதற்கு) **पूर्वं** பூர்வம் முன்பே **अर्षत्** அர்ஷத் (இது) சென்றுவிட்டது. **धावतः** தா$_4$வத: ஓடுகின்ற **अन्यान्** அன்யான் (தனக்கு) வேறாக உள்ள (இந்த்ரியங்களை) **तत्** தத் அது **अत्येति** அத்யேதி கடந்து செல்கிறது. **तिष्ठत्** திஷ்ட$_2$த் (அதே சமயம்) அசைவற்றது. **तस्मिन्** தஸ்மின் அதன் இருப்பில் **मातरिश्वा** மாதரிச்$_1$வா ஹிரண்யகர்பர் **अपः** அப: கர்ம பலன்களை **दधाति** த$_3$தா$_4$தி வகுத்துக் கொடுக்கிறார்.

இந்த ஆத்ம தத்துவம் சலனமற்றது. அனைவருக்குள்ளும் ஒன்றாக இருக்கிறது. மனதைக்காட்டிலும் வேகமாகச் செல்கிறது. இதை இந்த்ரியங்கள் அடையவில்லை. ஏனெனில் மனம் இதை நெருங்குவதற்கு முன்பே இது சென்றுவிட்டது. ஓடுகின்ற தனக்கு வேறாக உள்ள இந்த்ரியங்களை அது கடந்து செல்கிறது. அதே சமயம் அசைவற்றது. அதன் இருப்பில் ஹிரண்யகர்பர் கர்ம பலன்களை வகுத்துக் கொடுக்கிறார்.

௫. तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ।
तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ।।

5. ததே$_3$ஜதி தந்நைஜதி தத்$_3$தூ$_3$ரே தத்$_3$வந்தி$_1$கே ।
தத$_3$ந்தரஸ்ய ஸர்வஸ்ய தது$_3$ ஸர்வஸ்யாஸ்ய பா$_3$ஹ்யத: ।।

तत् தத் அது **एजति** ஏஜதி அசைகிறது. **तत्** தத் அது **न एजति** ந ஏஜதி அசைவதில்லை. **तत्** தத் அது **दूरे** தூ$_3$ரே தொலைவில் உள்ளது. **तत् उ** தத் உ அது **अन्तिके** அந்திகே அருகில் உள்ளது. **तत्** தத் அது **अस्य सर्वस्य** அஸ்ய ஸர்வஸ்ய இவை அனைத்திற்கும் **अन्तः** அந்த: உள்ளே உள்ளது. **तत् उ** தத் உ அது **अस्य सर्वस्य** அஸ்ய ஸர்வஸ்ய இவை அனைத்திற்கும் **बाह्यतः** பா$_3$ஹ்யத: வெளியே உள்ளது.

அது அசைகிறது. அது அசைவதில்லை. அது தொலைவில் உள்ளது. அது அருகில் உள்ளது. அது இவை அனைத்திற்கும் உள்ளே உள்ளது. அது இவை அனைத்திற்கும் வெளியே உள்ளது.

இங்கு அது என்ற சொல்லில் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக உள்ள ஆத்ம தத்துவம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

६. यस्तु सर्वाणि भूतानि आत्मन्येवानुपश्यति।
सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते॥

6. யஸ்து ஸர்வாணி பூ$_4$தானி ஆத்மன்யேவானுபச்$_1$யதி ।
ஸர்வபூ$_4$தேஷு சாத்மானம் ததோ ந விஜுகு$_3$ப்ஸதே ॥

यः तु ய: து யார் **सर्वाणि भूतानि** ஸர்வாணி பூ$_4$தானி அனைத்து உயிரினங்களையும் **आत्मनि एव** ஆத்மனி ஏவ தன்னிடத்திலேயே **अनुपश्यति** அனுபச்$_1$யதி பார்க்கின்றாரோ **सर्वभूतेषु** ஸர்வபூ$_4$தேஷு எல்லா உயிரினங்களிலும் **आत्मानं च** ஆத்மானம் ச தன்னை (பார்க்கின்றாரோ அவர்) **ततः** தத: அதனால் (அவ்விதமான அறிவை அடைந்ததால்) **न विजुगुप्सते** ந விஜுகு$_3$ப்ஸதே (யாரையும்) நிந்தனை செய்யமாட்டார்.

யார் அனைத்து உயிரினங்களையும் தன்னிடத்திலேயே பார்க்கின்றாரோ, எல்லா உயிரினங்களிலும் தன்னைப் பார்க்கின்றாரோ, அவர் அவ்விதமான அறிவை அடைந்ததால் யாரையும் நிந்தனை செய்ய மாட்டார்.

७. यस्मिन् सर्वाणि भूतानि आत्मैवाभूद् विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोकः एकत्वमनुपश्यतः ॥

7. யஸ்மின் ஸர்வாணி பூ4தானி ஆத்மைவாபூ4த்3 விஜானத: ।
தத்ர கோ மோஹ: க: சோ1க: ஏகத்வமனுபச்1யத: ॥

एकत्वं ஏகத்வம் ஒருமையை **अनुपश्यतः** அனுபச்1யத: பார்க்கின்றவனாகவும் **विजानतः** விஜானத: (உண்மையை) அறிபவனாகவும் உள்ளவனுக்கு **यस्मिन्** யஸ்மின் எப்பொழுது **सर्वाणि भूतानि** ஸர்வாணி பூ4தானி எல்லா உயிரினங்களும் **आत्मा एव** ஆத்மா ஏவ ஆத்மாவாகவே **अभूत्** அபூ4த் ஆனதோ **तत्र** தத்ர அப்பொழுது (அவருக்கு) **मोहः कः** மோஹ: க: மோகம் ஏது. **शोकः कः** சோ1க: க: சோகம் ஏது.

ஒருமையைப் பார்க்கின்றவனாகவும் உண்மையை அறிபவனாகவும் உள்ளவனுக்கு எப்பொழுது எல்லா உயிரினங்களும் ஆத்மாவாகவே ஆனதோ, அப்பொழுது அவருக்கு மோகம் ஏது! சோகம் ஏது!

८. स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणं अस्नाविरँशुद्धमपापविद्धम् ।
कविर्मनीषी परिभूः स्वयम्भूर्याथातथ्यतोऽर्थान्
व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥

8. ஸ பர்யகா3ச்சு2க்ரமகாயமவ்ரணம் அஸ்னாவிரம் சு1த்3த4மபாபவித்3த4ம் । கவிர்மனீஷீ பரிபூ4: ஸ்வயம்பூ4ர்யாதா2தத்2யதோऽர்தா2ன் வ்யத3தா4ச்சா2ச்1வதீப்4ய: ஸமாப்4ய: ॥

सः ஸ: அவன் (ஆத்மா) **पर्यगात्** பர்யகா3த் எங்கும் செல்பவன். **शुक्रं** சு1க்ரம் சுத்தமானவன். **अकायं** அகாயம் சரீரம் அற்றவன். **अव्रणं** அவ்ரணம் வெட்டுப்படாதவன். **अस्नाविरं** அஸ்னாவிரம் நரம்பு இல்லாதவன். **शुद्धं** சு1த்3த4ம் தூய்மையானவன். **अपापविद्धं** அபாபவித்3த4ம் பாபம் அற்றவன். **कविः** கவி: அனைத்தையும் அறிபவன்.

मनीषी மனீஷீ மனதை ஆள்பவன். **परिभूः** பரிபூ$_4$: எல்லாமாக இருப்பவன். **स्वयम्भूः** ஸ்வயம்பூ$_4$: தானே தோன்றியவன். **याथातथ्यतः** யாதா$_2$தத்$_2$யத: அவரவர்கள் செய்த கர்ம உபாஸனைகளுக்குத் தக்கபடி **अर्थान्** அர்தா$_2$ன் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை (வகுத்துக் கொடுக்கும் சக்தியை) **शाश्वतीभ्यः** சா$_1$ச்$_1$வதீப்$_4$ய: அதிககாலம் இருக்கின்ற **समाभ्यः** ஸமாப்$_4$ய: ப்ரஜாபதிக்கு **व्यदधात्** வ்யத$_3$தா$_4$த் (ஈச்வரன்) கொடுத்தார்.

அந்த ஆத்மா எங்கும் செல்பவன். சுத்தமானவன். சரீரம் அற்றவன். வெட்டுப்படாதவன். நரம்பு இல்லாதவன். தூய்மை யானவன். பாபம் அற்றவன். அனைத்தையும் அறிபவன். மனதை ஆள்பவன். எல்லாமாக இருப்பவன். தானே தோன்றியவன். அவரவர்கள் செய்த கர்ம, உபாஸனைகளுக்குத் தக்கபடி ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை வகுத்துக்கொடுக்கும் சக்தியை அதிககாலம் இருக்கின்ற ப்ரஜாபதிக்கு ஈச்வரன் கொடுத்தார்.

ஆத்மாவைப்பற்றிய தன்மைகள் கூறப்பட்டு, இவ்வாத்ம தத்துவமே ஈச்வரனாகவும் இருக்கும் தன்மை கூறப்படுகிறது. அந்தந்த ஜீவர்கள் செய்த கர்மத்திற்கேற்ற பலனை அவரவர்கள் அடைய வேண்டும் என்ற நியதியை ப்ரஜாபதிக்கு ஈச்வரன் புகட்டுகிறார்.

९. अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते।
ततो भूय इव ते तमः य उ विद्यायाँरताः॥

9. அந்த$_4$ம் தம: ப்ரவிச$_1$ந்தி யேऽவித்$_3$யாமுபாஸதே।
தேதோ பூ$_4$ய இவ தே தம: ய உ வித்$_3$யாயாம்ரதா:॥

ये யே யார் **अविद्यां** அவித்$_3$யாம் கர்மத்தை **उपासते** உபாஸதே (மட்டும்) அனுஷ்டிக்கிறார்களோ (அவர்கள்) **अन्धं तमः** அந்த$_4$ம் தம: அடர்ந்த இருளை **प्रविशन्ति** ப்ரவிச$_1$ந்தி அடைகிறார்கள். **ये उ** யே உ யார் **विद्यायां** வித்$_3$யாயாம் உபாஸனையில் **रताः** ரதா: (மட்டும்) பற்று

உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **ततः** தத: அதைக் காட்டிலும் **भूयः इव** பூ$_{4}$ய: இவ அதிகமான **तमः** தம: இருளை (அடைகிறார்கள்).

யார் கர்மத்தை மட்டும் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்கள் அடர்ந்த இருளை அடைகிறார்கள். யார் உபாஸனயில் மட்டும் பற்று உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அதைக் காட்டிலும் அதிகமான இருளை அடைகிறார்கள்.

உடலாலும் வாக்காலும் செய்யப்படும் செயல் கர்மம் என்றும் மனதால் செய்யப்படும் த்யானம் உபாஸனம் என்றும் அழைக்கப் படுகிறது. வேதத்தில் கூறிய கர்மத்தை ஆசைவசப்பட்டு செய்வதால் அதன் பலனாக போகத்தை அனுபவிக்கிறான். போகத்துக்குச் செல்பவன் மோக்ஷத்திலிருந்து விலகிச் செல்வதால் அடர்ந்த இருளை அடைவதாகக் கூறப்படுகிறது. உபாஸனைக்குப் பலன் அதிகம். ஆகவே உபாஸனையை செய்பவன் அதிக போகத்தை அடைவதால் மோக்ஷத்திலிருந்து அதிகம் விலகுகிறான். ஆகவே அவன் அதிக இருளை அடைவதாகக் கூறப்படுகிறது.

१०. अन्यदेवाहुर्विद्यया अन्यदाहुरविद्यया।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ।।

10. அந்யதே$_{3}$வாஹுர்வித்$_{3}$யயா அந்யதா$_{3}$ஹுரவித்$_{3}$யயா ।
இதி கு$_{1}$ச்$_{1}$ரும தீ$_{4}$ராணாம் யே நஸ்தத்$_{3}$விசசக்ஷிரே ।।

विद्यया வித்$_{3}$யயா உபாஸனையால் **अन्यत् एव** அந்யத் ஏவ ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று **आहुः** ஆஹு: கூறுகிறார்கள். **अविद्यया** அவித்$_{3}$யயா கர்மத்தினால் **अन्यत्** அன்யத் வேறு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று **आहुः** ஆஹு: கூறுகிறார்கள். **इति** இதி இவ்விதம் **नः** ந: எங்களுக்கு **ये** யே யார் **तत्** தத் அதை **विचचक्षिरे** விசசக்ஷிரே சொன்னார்களோ (அந்த) **धीराणां** தீ$_{4}$ராணாம் தீரர் களுடைய (வசனத்தை நாங்கள்) **शुश्रुम** கு$_{1}$ச்$_{1}$ரும கேட்டிருக்கிறோம்.

உபாஸனையால் ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று கூறுகிறார்கள். கர்மத்தினால் வேறு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று கூறுகிறார்கள். இவ்விதம் எங்களுக்கு யார் அதைச் சொன்னார்களோ, அந்த தீரர்களுடைய வசனத்தை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம்.

கர்மத்திற்கு குறைவான பலனும் உபாஸனைக்கு அதிக பலனும் உண்டு என்பது இங்கு கூறப்படும் மையக்கருத்து.

११. विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयँसह।
अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययामृतमश्नुते॥

11. வித்$_3$யாம் சாவித்$_3$யாம் ச யஸ்தத்$_3$வேதோ$_3$ப$_4$யம்ஸஹ ।
அவித்$_3$யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்$_3$யயாம்ருதமச்$_1$னுதே ॥

य: ய: யார் **विद्यां च** வித்$_3$யாம் ச உபாஸனை **अविद्यां च** அவித்$_3$யாம் ச கர்மம் **तत् उभयं सह** தத் உப$_4$யம் ஸஹ ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து **वेद** வேத$_3$ அனுஷ்டிக்கிறாரோ (அவர்) **अविद्यया** அவித்$_3$யயா கர்மத்தினால் **मृत्युं** ம்ருத்யும் மரணத்தை **तीर्त्वा** தீர்த்வா தாண்டி **विद्यया** வித்$_3$யயா உபாஸனையினால் **अमृतं** அம்ருதம் தேவதா ஸ்வரூபத்தை **अश्नुते** அச்$_1$னுதே அடைகிறார்.

யார் உபாஸனை, கர்மம் ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து அனுஷ்டிக்கிறாரோ, அவர் கர்மத்தினால் மரணத்தைத் தாண்டி, உபாஸனையினால் தேவதா ஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்.

கர்மத்தையும் உபாஸனையையும் சேர்த்து செய்வதால் ப்ரஹ்ம லோகத்தை அடைந்து அங்குள்ள தேவதை ஸ்வரூபமாக ஆகும் பலன் கிடைக்கிறது. இவையனைத்தும் காம்யமாக அதாவது ஆசைவசப்பட்டு செய்யும் செயலின் பலன். நிஷ்காம்ய கர்மமாக அதாவது கர்மயோகமாக செய்தால் மனத்தூய்மையும் மனஒருமுகப் பாட்டையும் அடைந்து மோக்ஷத்திற்கு தகுதியை அடையலாம். இங்கு காம்யமாக செய்வதன் பலன் பேசப்பட்டுள்ளது.

१२. अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसम्भूतिमुपासते ।
ततो भूय इव ते तमः य उ सम्भूत्याँरताः ।।

12. அந்த$_4$ம் தம: ப்ரவிச$_1$ந்தி யேऽஸம்பூ$_4$திமுபாஸதே ।
ததோ பூ$_4$ய இவ தே தம: ய உ ஸம்பூ$_4$த்யாம்ரதா: ।।

ये யே யார் **असम्भूतिं** அஸம்பூ$_4$திம் ப்ரக்ருதியை **उपासते** உபாஸதே (மட்டும்) உபாஸிக்கிறார்களோ (அவர்கள்) **अन्धं तमः** அந்த$_4$ம் தம: அடர்ந்த இருளை **प्रविशन्ति** ப்ரவிச$_1$ந்தி அடைகிறார்கள். **ये उ** யே உ யார் **सम्भूत्यां** ஸம்பூ$_4$த்யாம் ஹிரண்யகர்ப உபாஸனையில் **रताः** ரதா: (மட்டும்) பற்று உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **ततः** தத: அதைக்காட்டிலும் **भूयः इव** பூ$_4$ய: இவ அதிகமான **तमः** தம: இருளை (அடைகிறார்கள்).

யார் ப்ரக்ருதியை மட்டும் உபாஸிக்கிறார்களோ, அவர்கள் அடர்ந்த இருளை அடைகிறார்கள். யார் ஹிரண்யகர்ப உபாஸனையில் மட்டும் பற்று உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அதைக் காட்டிலும் அதிகமான இருளை அடைகிறார்கள்.

இங்கு இரண்டு உபாஸனைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 1. ப்ரக்ருதி உபாஸனம் 2. ஹிரண்யகர்ப உபாஸனம். இரண்டும் போகத்தைக் கொடுப்பதால் இருளை அடைவதாக கூறப் பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டிற்கும் வேவ்வேறு பலன் உள்ளது என்றும் இவ்விரண்டையும் சேர்த்து செய்தால் மாயையில் ஒடுங்கி அடுத்த ஸ்ருஷ்டிவரை லயமாகவே அதாவது பிறப்பின்றி இருக்கின்ற பலனும் இனி பேசப்படுகிறது. இங்கும் காம்யமாக செய்யப்படுவதால் வரும் பலனே கூறப்பட்டுள்ளது.

१३. अन्यदेवाहुः सम्भवाद् अन्यदाहुरसंभवात् ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ।।

13. அந்யதே₃வாஹுː ஸம்ப₄வாத்₃ அந்யதா₃ஹுரஸம்ப₄வாத் ।
இதி சு₁ச்₁ரும தீ₄ராணாம் யே நஸ்தத்₃விசசக்ஷிரே ॥

सम्भवात् ஸம்ப₄வாத் ஹிரண்யகர்ப உபாஸனைக்கு **अन्यत् एव्** அன்யத் ஏவ ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று **आहुः** ஆஹுː கூறுகிறார்கள். **असम्भवात्** அஸம்ப₄வாத் ப்ரக்ருதி உபாஸனைக்கு **अन्यत्** அன்யத் வேறு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று **आहुः** ஆஹுː கூறுகிறார்கள். **इति** இதி இவ்விதம் **नः** நː எங்களுக்கு **ये** யே யார் **तत्** தத் அதை **विचचक्षिरे** விசசக்ஷிரே சொன்னார்களோ (அந்த) **धीराणां** தீ₄ராணாம் தீரர்களுடைய (வசனத்தை நாங்கள்) **शुश्रुम** சு₁ச்₁ரும கேட்டிருக்கிறோம்.

ஹிரண்யகர்ப உபாஸனைக்கு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று கூறுகிறார்கள். ப்ரக்ருதி உபாஸனைக்கு வேறு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று கூறுகிறார்கள். இவ்விதம் எங்களுக்கு யார் அதைச் சொன்னார்களோ, அந்த தீரர் களுடைய வசனத்தை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம்.

१४. सम्भूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयँसह ।
विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा सम्भूत्यामृतमश्नुते ॥

14. ஸம்பூ₄திம் ச விநாச₁ம் ச யஸ்தத்₃வேதோ₃ப₄யம் ஸஹ ।
விநாசே₁ன ம்ருத்யும் தீர்த்வா ஸம்பூ₄த்யாம்ருதமச்₁னுதே ॥

यः யः யார் **(अ) सम्भूतिं च विनाशं च** (அ) ஸம்பூ₄திம் ச விநாச₁ம் ச ப்ரக்ருதி உபாஸனை, ஹிரண்யகர்ப உபாஸனை **तत् उभयं सह** தத் உப₄யம் ஸஹ ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்தே **वेद** வேத₃ அனுஷ்டிக்கின்றாரோ (அவர்) **विनाशेन** விநாசே₁ன ஹிரண்யகர்ப உபாஸனையால் **मृत्युं** ம்ருத்யும் மரணத்தை **तीर्त्वा** தீர்த்வா தாண்டி **(अ) सम्भूत्या** (அ) ஸம்பூ₄த்யா ப்ரக்ருதி உபாஸனையால் **अमृतं** அம்ருதம் ப்ரக்ருதியுடன் லயமாகின்ற பலனை **अश्नुते** அச்₁னுதே அடைகிறார்.

யார் ப்ரக்ருதி உபாஸனை, ஹிரண்யகர்ப உபாஸனை ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்தே அனுஷ்டிக்கின்றாரோ, அவர் ஹிரண்யகர்ப உபாஸனையால் மரணத்தைத் தாண்டி, ப்ரக்ருதி உபாஸனையால் ப்ரக்ருதியுடன் லயமாகின்ற பலனை அடைகிறார்.

१५. हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् ।
तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये ।।

15. ஹிரண்மயேன பாத்ரேண ஸத்யஸ்யாபிஹிதம் முக$_{2}$ம் ।
தத்த்வம் பூஷந்நபாவ்ருணு ஸத்யத$_{4}$ர்மாய த்$_{3}$ருஷ்டயே ।।

हिरण्मयेन ஹிரண்மயேன தங்கம் போன்ற ஒளிமயமான **पात्रेण** பாத்ரேண பாத்திரத்தினால் **सत्यस्य** சத்யஸ்ய ஸத்யத்தின் **मुखं** முக$_{2}$ம் வாசல் **अपिहितं** அபிஹிதம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. **पूषन्** பூஷன் ஸூர்யதேவரே **त्वं** த்வம் நீங்கள் **तत्** தத் அதை **सत्यधर्माय** ஸத்ய த$_{4}$ர்மாய உண்மையான தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற (என்னுடைய) **दृष्टये** த்$_{3}$ருஷ்டயே பார்வைக்காக **अपावृणु** அபாவ்ருணு திறந்துவிடுவீர்களாக.

தங்கம் போன்ற ஒளிமயமான பாத்திரத்தினால் ஸத்யத்தின் வாசல் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஸூர்யதேவரே, நீங்கள் அதை, உண்மையான தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற என்னுடைய பார்வைக்காகத் திறந்துவிடுவீர்களாக.

உலகில் உள்ள போகப்பொருள்கள் தங்கப்பாத்திரம் போல் உண்மையை மறைத்துள்ளன. நன்னெறியில் இருக்கும் எனக்கு மோஹத்தை நீக்கி அருளவேண்டும் என்பது இங்கு ப்ரார்த்தனை.

१६. पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन्समूह ।
तेजो यत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि
योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि ।।

16. பூஷந்நேகர்ஷே யம ஸூர்ய
ப்ராஜாபத்ய வ்யூஹ ரச்$_1$மீந்ஸமூஹ ।
தேஜோ யத்தே ரூபம் கல்யாணதமம் தத்தே பச்$_1$யாமி
யோऽஸாவஸௌ புருஷ: ஸோऽஹமஸ்மி ॥

पूषन् பூஷன் உலகை போஷிப்பவரே **एकर्षे** ஏகர்ஷே ஒருவராக செல்பவரே **यम** யம எல்லாவற்றையும் தன்வசம் வைத்துள்ளவரே **सूर्य** ஸூர்ய ஸூர்யதேவரே **प्राजापत्य** ப்ராஜாபத்ய ப்ரஜாபதியின் புத்ரரே **रश्मीन्** ரச்$_1$மீன் கிரணங்களை **व्यूह** வ்யூஹ விலக்கிக் கொள்வீராக. **तेज:** தேஜ: உஷ்ணமான ஒளியை **समूह** ஸமூஹ ஒடுக்கிக் கொள்வீராக. **ते** தே உங்களுடைய **यत् कल्याणतमं** யத் கல்யாணதமம் எந்த மங்களமான **रूपं** ரூபம் ரூபம் உண்டோ **तत्** தத் அதை **ते** தே உங்களுடைய (அருளால்) **पश्यामि** பச்$_1$யாமி பார்ப்பேனாக. **य:** ய: யார் **असौ पुरुष:** அஸௌ புருஷ: இந்தப் புருஷரோ **असौ स:** அஸௌ ஸ: அவரே **अहं अस्मि** அஹம் அஸ்மி நானாக இருக்கிறேன்.

உலகைப் போஷிப்பவரே, ஒருவராக செல்பவரே, எல்லாவற்றையும் தன்வசம் வைத்துள்ளவரே, ஸூர்யதேவரே, ப்ரஜாபதியின் புத்ரரே, கிரணங்களை விலக்கிக் கொள்வீராக. உஷ்ணமான ஒளியை ஒடுக்கிக் கொள்வீராக. உங்களுடைய எந்த மங்களமான ரூபம் உண்டோ, அதை உங்களுடைய அருளால் பார்ப்பேனாக. யார் இந்தப் புருஷரோ அவரே நானாக இருக்கிறேன்.

१७. वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तँशरीरम्।
ओं क्रतो स्मर कृतँस्मर क्रतो स्मर कृतँस्मर ।।

17. வாயுரநிலமம்ருதமதே$_2$த$_3$ம் ப$_4$ஸ்மாந்தம் ச$_1$ரீரம் ।
ஓம் க்ரதோ ஸ்மர க்ருதம்ஸ்மர க்ரதோ ஸ்மர க்ருதம்ஸ்மர ॥

वायु: வாயு: உடலில் உள்ள ப்ராணன் **अमृतं अनिलं** அம்ருதம் அனிலம் மரணமற்ற வாயுவான (ஹிரண்யகர்பரை அடையட்டும்). **अथ** அத$_2$ பிறகு **इदं शरीरं** இத$_3$ம் ச$_1$ரீரம் இந்த உடல் **भस्मान्तं** ப$_4$ஸ்மாந்தம்

சாம்பலாகட்டும். **ओं क्रतो** ஓம் க்ரதோ ஓ மனமே **स्मर** ஸ்மர நினைப் பாயாக. **कृतं** க்ருதம் செய்யப்பட்டதை **स्मर** ஸ்மர நினை. **क्रतो** க்ரதோ மனமே **स्मर** ஸ்மர நினைப்பாயாக. **कृतं** க்ருதம் செய்யப்பட்டதை **स्मर** ஸ்மர நினை.

உடலில் உள்ள ப்ராணன் மரணமற்ற வாயுவான ஹிரண்ய கர்பரை அடையட்டும். பிறகு இந்த உடல் சாம்பலாகட்டும். ஓ மனமே, நினைப்பாயாக. செய்யப்பட்டதை நினை. மனமே, நினைப்பாயாக. செய்யப்பட்டதை நினை.

१८. अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनः भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम ॥

18. அக்$_3$னே நய ஸுபதா$_2$ ராயே
அஸ்மாந்விச்$_1$வானி தே$_3$வ வயுனானி வித்$_3$வான் ।
யுயோத்$_4$யஸ்மஜ்ஜுஹுராணமேன:
பூ$_4$யிஷ்டா$_2$ம் தே நம உக்திம் விதே$_4$ம ॥

अग्ने அக்$_3$னே அக்னிதேவரே **अस्मान्** அஸ்மாந் எங்களை **राये** ராயே கர்மபலனின் போகத்திற்காக **सुपथा** ஸுபதா$_2$ நல்ல பாதையில் **नय** நய அழைத்துச் செல்வீராக. **देव** தே$_3$வ தேவனே **विश्वानि** விச்$_1$வானி (நாங்கள் செய்த) அனைத்து **वयुनानि** வயுனானி கர்மங்களையும் உபாஸனைகளையும் **विद्वान्** வித்$_3$வான் அறிந்துள்ள (நீங்கள்) **अस्मत्** அஸ்மத் எங்களிடமிருந்து **जुहुराणं** ஜுஹுராணம் கீழான **एनः** ஏன: பாபத்தை **युयोधि** யுயோதி$_4$ விலக்குவீராக. **ते** தே உங்களுக்கு **भूयिष्ठां** பூ$_4$யிஷ்டா$_2$ம் வெகுவாய் **नमः उक्तिं** நம: உக்திம் நமஸ்கார வசனத்தை **विधेम** விதே$_4$ம சமர்ப்பிக்கிறோம்.

அக்னிதேவரே, எங்களைக் கர்மபலனின் போகத்திற்காக நல்ல பாதையில் அழைத்துச்செல்வீராக. தேவனே, நாங்கள்

செய்த அனைத்துக் கர்மங்களையும் உபாஸனைகளையும் அறிந்துள்ள நீங்கள் எங்களிடமிருந்து கீழான பாபத்தை விலக்குவீராக. உங்களுக்கு வெகுவாய் நமஸ்கார வசனத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

மரணத்திற்குப்பின் நல்ல கதியை அடையவேண்டும் என்பது இங்கு வேண்டுதல்.

॥ ईशावास्योपनिषत् समाप्ता ॥

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத் முடிவுற்றது.

****